

РЕШЕНИЕ

№ 35998

гр. София, 03.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6059** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 13, ал. 6 от Закона за социално подпомагане.

Образувано е по жалба от А. Б. И. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] 14, ап.76, срещу Заповед № ЗСП/130/13.03.2025г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – С., потвърдена с Решение № 22-РД06-0050/07.05.2025 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град, с която на И. е отказана еднократна помощ по чл. 16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, неоснователна, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Жалбоподател оспорва по-конкретно извода на административния орган, че не е установена инцидентно възникнала потребност, която да налага оказване на финансова подкрепа. Посочва, че не е провел никаква среща със служители на ДСП С. [населено място], в които да обоснове подробно искането си за помощта и при необходимост да представи доказателства. Според жалбоподател без да е изяснил всички факти и обстоятелства, обосноваващи искането за помощта, административният орган е пристъпил към отказ с недоказан и необоснован мотив в нарушение на чл.27, ал.8 от ППЗСП. Със заявлението от 19.02.2025г жалбоподател е изложил подробни мотиви, от които е видно, че искането за отпускане на еднократна помощ се явява основателно, тъй като съществува инцидентно възникнала потребност – заболяване от остър бронхит вследствие прекарана пневмония и невъзможността му със собствени или на семейството му нужди да покрият непредвидените разходи по възникналата здравна потребност по извършване на прегледи при лекари. На следващо място допълва, че заповедта за отказ помощ по чл.16 от ППЗСП е в

несъответствие с целта на закона, тъй като административният орган не е обсъдил известните му факти и обстоятелства, от значение по случая и не е събрал и обсъдил обясненията и възраженията му като заинтересовано лице. Моли заповедта и потвърждаващото я решение да бъдат отменени.

В съдебно заседание жалбоподател се явява лично, като поддържа жалбата, моли съда да отмени заповедта и потвърждаващото я решение, като заявява, че необосновано се сочи, че в рамките на 2025г вече е била предоставяна такава еднократна помощ. Предходното заявление е от м.12.2024г и е касало помощ, която е поискал за 2024г, а не за 2025г

Ответникът Директор на Дирекция "Социално подпомагане" – С. в писмено становище от 13.10.2025г счита, че обжалваният административен акт е издаден при спазване на всички изисквания на закона, че в хода на производството са били изяснени всички релевантни обстоятелства и спорът е правен, като засяга въпроса дали обстоятелствата могат да бъдат квалифицирани като инцидентно възникнала потребност, която не може да бъде удовлетворена по друг начин. Съгласно писмения отговор жалбата е неоснователна, тъй като на същото лице в рамките на същата година 2025г и за същата нужда вече е била отпусната и изплатена вече еднократна помощ по реда на чл.16 от ППЗСП. Излага подробни аргументи за това, че не са установени инцидентно възникнали жизненоважни потребности на лицето. В съдебно заседание ответник чрез процесуален представител оспорва жалбата, иска се от съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, а оспорената заповед да бъде потвърдена.

СГП редовно уведомена за о.с.з. не се явява, не се представлява.

Съдът, след като се съобрази с изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

Предмет на обжалване в производството е Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/130 от 13.03.2025г, издадена от Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ - С..

Заповедта е издадена в административно производство, образувано по заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-СЛ/130 от 19.02.2025г, подадено от А. Б. И., с която е поискала отпускането на еднократна помощ при инцидентни нужди с мотив: „В момента съм с респираторно заболяване с кашлица. В края на август прекарах бронхопневмония. Впоследствие имам остър вирусен бронхит от комуникации с лекари. Въпреки, че като лице с ТЕЛК 80% и пенсионер по болест съм здравно осигурен, не мога да се ползвам от здравни грижи и безплатна помощ за болнично лечение и право на личен лекар, тъй като имам неплатени здравни осигуровки, съм с прекъснати здравноосигурителни права“. В заявлението-декларация И. е декларираше, че е неженен, безработен, пенсионер, с ТЕЛК. Декларираше е, че живее с майка си и е с доход от пенсия. Към подаденото заявление-декларация не са приложени документи в подкрепа на исканата еднократна помощ по чл.16 от ППЗСП.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са служебни справки и е изготвен социален доклад, изготвен от социален работник отдел СЗ на дата 10.03.2025г в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. Конкретно в раздел I е посочено, че отговаря на декларираното в заявлението декларацията относно семейното положение на лицето, в раздел II е посочено здравословното състояние на И., а именно притежаващо ЕР на ТЕЛК №94888/198 от дата 14.10.2024г, издаден от Първа МБАЛ С. „Св. Йоан Кръстител“ ЕАД със срок до 01.10.2025г със заболяване от 71% до 89,99%. В раздел III е посочен общият доход на семейството от предходния месец – 1037,89лв, сформирани от пенсии. В т.7 „Други констатираните обстоятелства“ е отбелязано следното: „Г-н А. И. е на 31 години, неженен. Живее с майка си в жилище нейна собственост, при добри битови условия. Г-н И. е лице с увреждане, с определени 80% ТНР по ЕР на ТЕЛК и дата на инвалидност 13.11.2024г. Същият е в

трудоспособна възраст, но е пенсионер по болест, като получава пенсия за инвалидност. В заявлението си г-н И. посочва, че страда от респираторно заболяване със симптоми на кашлица, като в края на август е преминал през бронхопневмония и по-късно е диагностициран с остър вирусен бронхит. Към заявлението не представя документи, доказващи инцидентно възникнала необходимост, необходимост от скъпоструващо лечение или невъзможност да покрие непредвидените разходи със собствени средства или с помощта на задължените по закон да му осигуряват издръжка лица. Въз основа на извършена проверка и проведен разговор с майката М. С. се установи, че г-н А. И. не може да представи документи, удостоверяващи инцидент, тъй като медицинските лица в спешен кабинет са им издали само амбулаторен лист и са ги информирали, че към настоящия момент заболяването не налага болнично лечение, тъй като състоянието му не е спешно. В хода на срещата, комуникацията с г-н И. се осъществява единствено чрез неговата майка, която говори от негово име. Не се установи категорично дали нежеланието за комуникация с нас е в резултат на неговото здравословно състояние или на други фактори, включително евентуално влияние от страна на майката. Г-н И. е получил социална подкрепа за възстановяване на направените разходи за лечение на остро респираторно заболяване със симптоми на кашлица с последващи усложнения от месец август 2024г и към настоящия момент не представя нови разходооправдателни документи, поради което се приема, че не са налице основания за отпускане на нова еднократна социална помощ. Съгласно регламентираните критерии, помощ се предоставя при наличие на нови, доказани обстоятелства, които не са идентични или сходни с вече подпомогнатите случаи. С оглед гореизложеното и предвид факта, че г-н И. вече е получил социална помощ по реда на чл.16 от ППЗСП за заболяването и не е представил нови разходооправдателни документи, се приема, че не са налице основания за отпускане на нова еднократна социална помощ.“ С оглед горното е предложен отказ на осн. чл.16, ал.1 от ППЗСП-не са установени инцидентно възникнали жизненоважни потребности на лицето от здравословен, комунално-битов и социален характер към момента на подаване на заявление-декларацията.

Въз основа на социалния доклад е издадена обжалваната заповед, в която са възпроизведени изводът и предложението в доклада, като е посочено, че не са установени инцидентно възникнали жизненоважни потребности на лицето И./семейството по чл.16, ал.1 от ППЗСП, както и че лицето е подпомагано на същото основание през текущата година.

Заповедта е връчена по пощата на 07.04.2025 г.

На 17.04.2025 г. А. Б. И. е подал жалба в дирекция „Социално подпомагане“ С. с вх.№ 2207-94А-00-0562/17.04.2025г, препратена по компетентност в Регионална дирекция за социално подпомагане С. -град на 23.04.2025г. В жалбата са изложени доводи, аналогични с тези в жалбата до съда. Към жалбата са приложени следните документи: лист за преглед на пациент от 08.02.2025г, рецептурна бланка от 08.02.2025г, лист за преглед на пациент от 17.08.2024г, лист за преглед на пациент от 01.09.2024г, ЕР на ТЕЛК, справка за здравноосигурителен статус към 17.04.2025г, от която е видно, че И. е с прекъснати здравноосигурителни права.

На 07.05.2025 г. е издадено решението на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град /рег №22-РД06-0050/07.05.2025г/, с което обжалваната заповед е потвърдена. В него е посочено, че след извършеното социално проучване от дирекция Социално подпомагане С. не са установени данни за инцидентно възникнали жизненоважни здравни потребности, настъпили внезапно, като отклонение от обичайния начин на живот и от бита на И., в резултат на непредвидими, неочаквани, непреодолими събития към момента на подаване на заявлението-декларация /19.02.2025г/ за отпускане на еднократна помощ и издаване на административния акт. Според директор РДСП С.-град към административната преписка не се съдържат документи, доказващи по безспорен начин, че към момента на подаване на заявлението и към момента на

подаване на жалбата до по-горестоящия административен орган за лицето инцидентно са възникнали жизненоважни потребности. Аргументира се с това, че в заявлението е посочено, че прекараното респираторно заболяване от края на м. Август 2024г, като от приложените с жалбата медицински документи е видно, че не е налице инцидентно възникнал нов здравословен проблем към момента на подаване на заявлението за отпускане на еднократна помощ.Посочено е, че от данните по извършеното социално проучване е установено, че лицето е с увреждане, получава месечна финансова подкрепа по чл.70 от Закона за хората с увреждания, като е отчетено, че през м.декември 2024г същото лице вече е подало заявление за отпускане на еднократна помощ на осн.чл.16 от ППЗСП и след отмяна от страна на Регионална дирекция за социално подпомагане С. град на заповедта на дирекция Социално подпомагане С. за отказ на еднократна помощ, със Заповед на директор дирекция Социално подпомагане на И. е отпусната еднократна помощ по чл.16от ППЗСП за покриване на разходи по извършени прегледи при лекари и лечение за възникнала здравна необходимост за същата година 2025г. Задоволяването на ежедневните нужди и заплащането на комунално битови сметки и задължения за ток, вода, парно, здравноосигурителни вноски и др. не се квалифицират като инцидентно възникнала необходимост към датата на подаване на заявлението-декларация за еднократна помощ по чл.16 ППЗСП и издаване на административен акт. Предвид горното е прието, че Заповед №3СП/Д-С-СЛ/130 от 13.03. 2025г е законосъобразна и правилна, поради което същата е потвърдена.

Решението е връчено по пощата на 15.05.2025 г., жалбата е подадена пряко в съда на 29.05.2025 г. По делото са приети писмените доказателства, приложени с жалбата, административната преписка и писмените доказателства, представени от административния орган с придружително писмо вх.№14618 от 11.06.2025г по опис – заповед №3СП/Д-С-СЛ/130 от 13.03.2025г на директор на ДСП С., известие за доставяне-разписка за връчване на заповедта от 13.03.25г, лист от извършен предварителен контрол за законосъобразност от 13.03.25г, заявление-декларация с вх. №3СП/Д-С-СЛ/130 от 19.02.2025г от А. И., социален доклад по заявление-декларация от 19.02.25г, писмени доказателства, представени от ответник с придружително писмо от 30.06.25г-жалба от 17.04.25г срещу заповед 3СП/Д-С-СЛ/130/13.03.25г, Заповед от 13.03.25г на директор на ДСП С., Заповед 3СПД/Д-С-СЛ/2351/07.01.2025г на директор на ДСП С., Приложения към жалба до директор на РДСП С.-град /амбулаторен лист №005455/08.02.25г, рецепта от 08.02.25г, амбулаторен лист №031840/01.09.24г, амбулаторен лист №029951/17.08.24г, обратна разписка за доставяне на решение №22-РД06-0050/07.05.25г, решение №22-РД06-0050/07.05.2025г на директор на РДСП С. град; представени с писмен отговор от 10.10.25г заверени преписи от писмени доказателства, по опис, относими към предходно подадено от жалбоподател заявление по чл.16, ал.1 от ППЗСП /заявление-декларация вх.№2351/17.12.24 от А. И., Заповед №3СП/Д-С-СЛ/2351/07.01.25г на директор на ДСП С. за отказ за отпускане еднократна социална помощ по реда на чл.16 ППЗСП, Лист за извършен предварителен контрол за законосъобразност от 07.01.25г и известие за доставяне от 27.01.25г, Решение №22-РД06-0025/18.02.2025г на директор на РДСП С.-град, Социален доклад по заявление декларация с вх.№3СП/Д-С-СЛ/2351/24.02.25г, Заповед №3СП/Д-С-СЛ/2351/О/27.02.25г на директор на ДСП С. за отпускане на еднократна социална помощ по реда на чл.16 от ППЗСП в полза на А. И. и 1-ва и последна страница от разплащателна ведомост за месец февруари 2025г, плащанията по която са извършени чрез Български пощи ЕАД. Същите са идентични с представени такива от 13.10.25г.

При така установените факти и в рамките на задължителната проверка по чл. 168 от АПК съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 13, ал. 6 от ЗСП от лице с правен интерес – адресат на оспорения индивидуален административен акт. Жалбата е

допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган съгласно чл. 13, ал. 2 и 3 от Закона за социално подпомагане – Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – С..

Заповедта е в писмена форма и съдържа изложение на фактическите и правни основания за издаването си в достатъчен обем, за да позволи съдебн контрол. Твърденията на жалбоподател са, че е нарушено правото му на защита, тъй като липсват ясни, точни и конкретни изложени данни и факти във връзка с издаването на акта, без да уточнява кои са релевантните факти, които счита, че не са изложени. Съдът намира, че тези твърдения са неоснователни. В мотивите на самата заповед са изложени изрично правните основания за отказа – че не е установена инцидентно възникнала жизненоважна потребност на лицето И./семейството и че лицето вече е подпомагано на същото основание през текущата година. Посочени са и правните основания за отказа, а именно, неизпълнение на условията по чл. 16 от ППЗСП. Според доктрината и трайната съдебна практика, мотивите на административния акт могат да се съдържат не само в него, но и в друг акт, съставен в хода на административното производство. В случая същинските мотиви на заповедта от фактическа страна се съдържат в доклада от извършената социална анкета, който е задължителна част от административната преписка по заявлението-декларация и предхожда издаването на обжалваната заповед. Съгласно § 1, т. 11 от Допълнителната разпоредба на Закона за социално подпомагане "социална анкета" е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социални помощи, извършена от социални работници в Дирекция "Социално подпомагане", която се изразява в проверки в дома по настоящ адрес на лицето и/или семейството, в проучване на документация и събиране на информация. В този смисъл докладът по чл. 27 от ППЗСП не само съдържа фактическите обстоятелства, установени в производството, но и описание на извършените от органа действия и проверки и анализ на събраните доказателства (преценка на нуждите от социално подпомагане), както и предложение за отпускане или отказ на помощта, поради което в него подробно са изложени мотивите на обжалвания отказ. Ето защо не може да се приеме, че заповедта е немотивирана.

Не се констатира допуснати в хода на административното производство и при административния контрол съществени процесуални нарушения във връзка с установяване и обсъждане на всички факти и обстоятелства от значение за случая. Конкретни твърдения за процесуални нарушения в жалбата няма. Сочи се, че директор ДСП С. е „посочил невярно твърдение, че е извършена социална анкета въз основа на която е извършен социален доклад“, не е провел среща със служител на ДСП С. [населено място], в която да обоснове подробно искането си за помощта и при необходимост да представи още доказателства. Твърдението е голословно, не е подкрепено с доказателства и в противоречие с приетите по делото писмени доказателства. Видно от изложеното в социалния доклад, съставен на 10.03.25г главен социален работник в Отдел СЗ е извършил срещата, като комуникацията с И. се осъществява единствено чрез неговата майка /с която е проведен предходен телефонен разговор/, както и че единствено неговата майка говори от негово име, без да е възможно категорично да се установи дали нежеланието за комуникация е в резултат на здравословното състояние на жалбоподателя или на други фактори, в т.ч. евентуално влияние от страна на майката. Следователно е проведена среща със служител на ДСП С., обективирана в социалния доклад. При служебната проверка съдът констатира, че са спазени изискванията на Правилника за прилагане на ЗСП и по-специално чл. 27 и 28 от него относно действията на органите при разглеждане на заявлението-декларация.

Между страните няма спор по фактите, а по тяхната правна квалификация. Съдът намира, че в хода на производството са събрани данни и информация относно всички релевантни за подпомагането обстоятелства относно семейството, доходите, собствеността, заетостта на жалбоподател, семейното му положение, здравословното му състояние, възрастта и всички други релевантни обстоятелства. Не се оспорва, а и противно не се твърди, че лицето е подало заявление-декларация за отпускане на еднократна помощ за подпомагане по реда на чл.16 от ППЗСП за инцидентно настъпила потребност заради същото

респираторно заболяване, възникнало от м.август 2024г, по-късно диагностицирано като бронхит, към което заявление жалбоподател не е представил разходооправдателни документи и такива, сочещи инцидентно възникнали жизненоважни потребности на лицето от здравословен, комунално-битов и социален характер. Предвид горното със заповед №3СП/Д-С-СЛ/2351 от 07.01.25г на директор ДСП С. е отказана еднократна помощ при инцидентни нужди на основание чл.16, ал.1 от ППЗСП. Визираната заповед е била своевременно оспорена пред ДРСП С.-град, като с жалбата са представени документи, сочещи за възникнали жизненоважни потребности на лицето от здравословен характер, същите са кредитирани от по-горестоящия административен орган и с Решение от 18.02.25г на РДСП С.-град е отменена заповедта от 07.01.25г и преписката е върната за преразглеждане, извършване на ново социално проучване и произнасяне с нов административен акт. Този нов административен акт е издадената последваща Заповед №3СП/Д-С-СЛ/2351/О/27.02.25г, с която на основание чл.12, ал.2, т.1-5, т.7 и т.8 от ЗСП във връзка с чл.16, ал.1 ППЗСП е отпусната на И. еднократна социална помощ за покриване на жизненоважни потребности в размер, аналогичен на направените от него разходи -546,55лева, при съобразяване с отразеното в социален доклад от дата 26.02.2025г. Помощта е отпусната въз основа на подадената и уважена жалба с представените по нея писмени доказателства до по-горестоящия административен орган №3СП/Д-С-СЛ/2351/О от 24.02.2025г. Не е спорно също, че преди издаване на заповедта за отпускане на еднократна помощ при инцидентни нужди жалбоподател е подал ново заявление-декларация на дата 19.02.2025г, по което е постановен обжалваният отказ, предмет на настоящото дело – Заповед №3СП/Д-С-СЛ/130 от 13.03.2025г, като датата на издаването ѝ е след като на жалбоподател вече му е отпусната помощта за текущата година 2025г. Тази помощ е поискана и отпусната вече със сочените документи към жалбата от 24.02.2025г.

По материалната законосъобразност на заповедта, съдът намира следното:

Поисканото подпомагане е по чл. 16 от Правилника за прилагане на ЗСП, вр. чл. 12, ал. 4 от ЗСП. Според чл. 16, ал. 1 от ППЗСП за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата може да се отпусне еднократна помощ веднъж годишно. Видовете потребности, които могат да бъдат задоволявани посредством еднократна помощ от посочения вид, не са изчерпателно изброени и като такава може да се квалифицира необходимост, възникнала вследствие необходимост за покриване на разходи за лечение на респираторно заболяване. Основанието за отказа за подпомагане в случая не е, че необходимостта не е от категорията на тези по чл. 16, ал. 1 от ППЗСП, а че жалбоподател вече е бил подпомогнат в рамките на 2025г по реда на същата разпоредба – чл.16 ППЗСП, като инцидентната нужда, за която е получил еднократната помощ, е била същата, която е заявил в следващото заявление до административния орган, а именно необходимост за покриване на разходи за лечение на същото това респираторно заболяване.

Правилен е извода на ответник, че на същото лице в рамките на същата година 2025г и за същата нужда вече е била отпусната и изплатена еднократна помощ по същия законов ред – чл.16 ППЗСП. Първото заявление за отпускане на еднократна помощ за инцидентно възникнали нужди е мотивирано с необходимост от възстановяване на средства, свързани с амбулаторно лечение и прегледи свързани с бронхопневмония. Въпреки, че заявлението е било депозирано през м.12.2024г, към него едва с жалбата пред по-горестоящ административен орган РДСП С.-град са депозирани писмени доказателства, което е извършено през м.02.2025г. След разглеждането на същите с Решение от 18.02.25г е отменена първоначалната заповед за отказ от отпускане на средства с издател Директор ДСП С., като в следствие е издадена последваща заповед от 27.02.25г, с която на жалбоподател А. Б. И. е отпусната еднократна социална помощ за покриване на жизненоважни потребности в размер 546,55лв., считано от дата 01.02.2025г. Не се спори, че тази социална помощ е била изплатена в същия месец – февруари 2025г, видно и от приложеното извлечение от разплащателната ведомост за месец февруари 2025г. Заповед №3СП8Д-С-СЛ/2351/О/27.02.2025г е връчена на лицето на 10.03.2025г, няма данни същата да е била обжалвана от жалбоподател по отношение периода на отпускане на помощта по чл.16 от ППЗСП, следователно за съда е безспорно, че помощта е отпусната за календарната 2025г.

След като веднъж жалбоподател е бил подпомогнат в рамките на същата календарна година по реда на същата разпоредба за същата инцидентна нужда, за която е получил еднократната помощ, то законосъобразно ответник е отказал повторното ѝ отпускане за същия този период-календарната 2025г.

Законодателят ясно е разписал в чл.16 от ППЗСП, че тази правна възможност може да се реализира по отношение на едно и също лице еднократно в рамките на една година. Следователно за административния орган, сезиран със заявление от същото лице с искане за повторно отпускане на социална помощ по реда на същата разпоредба в рамките на една и съща календарна година за същата нужда, е съществувала единствената правна възможност да отхвърли искането като неоснователно и да постанови заповед за отказ. В този смисъл е и практиката на АССГ – решение №5231/04.08.2022г на АССГ, постановено по адм.д. №4761/2022г по описа на съда.

Съдът споделя извода на административния орган и по отношение наличието/липсата на инцидентен характер на заявените от лицето нужди. В заявлението от 19.02.25г жалбоподател отново посочва, че е с респираторно заболяване с кашлица, заявява че през м.август е прекарал бронхопневмония и има остър вирусен бронхит „от комуникация с лекари“. Заявява, че е пенсионер по болест и лице с ТЕЛК 80%, както и че не може да се ползва от здравни грижи и безплатна помощ за болнично лечение и право на личен лекар, поради неплатени здравни осигуровки. Т.е. както правилно е отбелязано от административния орган, тази еднократна помощ се предоставя при следните предпоставки: доказана инцидентно възникнала потребност и лицето или семейството да са в невъзможност да покрият непредвидените разходи със собствени средства или с помощ на задължените по закон да им осигурят издръжка лица. Тази еднократна помощ е предвидена като правна възможност при инцидентно възникнали нужди, жалбоподател е следвало по безспорен начин да докаже, че е настъпила внезапна, непредвидима, неочаквана или извънредна потребност, която не е очаквал и която е нарушила обичайния му начин на живот, която не може да задоволи сам или с помощта на близки и роднини, както и че тази инцидентна нужда изисква извършване на разходи, надвишаващи регулярните му доходи или надхвърлящи многократно реализираните от него доходи. Не е без значение и обстоятелството, че както в хода на административното производство, така и в хода по оспорване на заповедта пред по-горестоящия административен орган, така и пред съда не се съдържат документи, които да доказват по безспорен начин, че към момента на подаване на заявлението от 19.02.2025г са били налице инцидентно възникнали жизненоважни потребности. По заявлението безспорно е извършена социална анкета и в рамките на нея са извършени всички служебни справки, подготвен е социален доклад, като е констатирано, че лицето И. е в работоспособна възраст, неженен, лице с увреждане, получаващо доходи от пенсия. В качеството на лице с увреждания получава месечна финансова подкрепа по реда на чл.70 от ЗХУ и живее с майка си в жилище -нейна собственост. В доклада е констатирано също и че не са представени документи, които да свидетелстват за възникнала инцидентно потребност, необходимост от скъпоструващо лечение, невъзможност да се покрият непредвидените разходи със собствени средства или с помощ на задължените по закон да му осигурят издръжка лица. Не на последно място е отчетено, че жалбоподател вече е получил социална подкрепа за възстановяване на разходите по лечение на остро респираторно заболяване със симптоми на кашлица с последващи усложнения, както и че при подаване на новото заявление отново не представя нови разходнооправдателни документи, както и такива, различни от вече приложените и приети от административния орган, които са дали основание за отпускане на еднократната помощ за инцидентни нужди в рамките на същата календарна година.

Правилно е прието, че ежедневните нужди за заплащане на комунално-битови сметки и/или здравноосигурителни вноски не могат да се квалифицират като инцидентно възникнали потребности, настъпили внезапно, непредвидимо, неочаквано или извънредни потребности, които жалбоподател не е очаквал и които са нарушили обичайния му начин на живот. Потребности от заплащането на такива задължения имат обичаен, предвидим и регулярен характер, не възниква неочаквано и не би следвало да нарушава обичайния му начин на живот. С оглед горното издадената Заповед №ЗСП/Д-С-СЛ/130 от 13.03.2025г на Директор на ДСП С. е мотивирана с това, че „лицето е подпомагано на същото основание през текущата година“, както и с констатацията, че „не са установени инцидентно възникнали жизненоважни потребности на лицето“.

С оглед изложеното следва да се приеме, че оспореният административен акт е издаден в съответствие с материалноправните изисквания за законосъобразност.

Съдът намира, че ответникът е изпълнил задължението си да установи наличието на фактическите основания, посочени в заповедта, както и изпълнението на законовите изисквания, свързани с издаването ѝ

(чл. 170, ал. 1 АПК).

По тези съображения, съдът приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Претенции от страна на ответника за разноси не са изложени, поради което такива не се следват.

Въз основа на гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата А. Б. И. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] 14, ап.76, срещу Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/130/13.03.2025г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – С., за отказ на еднократна помощ по реда на чл. 16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

На основание чл. 13, ал. 6 от Закона за социално подпомагане, решението на административния съд е окончателно.

СЪДИЯ: